

FOAIE PAROHIALĂ

18 - 24 septembrie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sesiunea de toamnă a Conferinței Episcopilor Catolici din România 19 – 21 septembrie 2022

În perioada 19-21 septembrie 2022 Episcopia Greco-Catolică de Oradea va găzdui întâlnirea de toamnă a Conferinței Episcopilor Catolici din România. Credincioșii pot participa la programul liturgic după următorul program:

Luni, 19 septembrie 2022 Sfânta Liturghie la ora **18.00** în Biserica ”Schimbarea la Față” din Velența;

Marti, 20 septembrie 2022 Sfânta Liturghie la ora **8.00** în Biserica ”Sfântul Gheorghe” Olosig;

Miercuri, 21 septembrie 2022 Sfânta Liturghie la ora **8.00** în Catedrala ”Sfântul Nicolae”.

RUGĂCIUNE

Cântarea toată se micșorează, vrând a urma mulțimii minunilor tale, fiindcă de-ți vom aduce ție, o preacinstită Cruce, mulțime de laude, nimic vrednic nu împlinim, față de cele ce ai dat nouă, dar cântăm: Aliluia!

Har voind Cristos a da oamenilor, mâinile pe lemn își întinde și neamurile toate împreună le cheamă și împărăția cerurilor o dă tuturor celor ce cu vrednicie și cu credință cântă cântarea: Aliluia!

O, întru tot cântat Lemn, pe care a fost răstignit Cristos, Cuvântul cel mai sfânt decât toți sfinții, primind rugăciunile noastre, de toată primejdia pe toti mântuiește-ne și de chinurile veșnice scapă pe cei ce cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Cornel Ciocan**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Niciodată singur!

Există un creștinism teoretic și unul practic. Există o teologie din cărți și una trăită zi de zi. Așa cum există o credință generică, de tipul „cred că există Dumnezeu” și o alta concretă, ce se traduce printr-o viață coerentă cu credința profesată. De cele generice, credințe, teologii sau forme de creștinism este plin pământul și sătul Cerul. Variantele concrete în schimb, vitale, trebuie căutate cu lupa și prețuite precum nestematele. Evanghelia de astăzi și capitolul din care face parte, ne explică diferența.

Suntem în Cezarea lui Filip, loc în care Petru face binecunoscuta mărturisire de credință “tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu”. Pentru mulți dintre noi ar putea părea că suntem în fața unui happy end, momentul în care totul se încheie cu bine. În schimb, acest moment este doar începutul. Acel Cristos mărturisit, recunoscut, se revelează atât de diferit de ceea ce Petru și ceilalți apostoli au în minte! Petru îl ia deoparte și îl ceartă atunci când aude despre suferință și despre cruce. Este readus la realitate de cuvintele Mântuitorului “înapoia mea satano”! Convertirea de la ceea ce ei cred, la adevărata realitate, de la calea lor la cea a Fiului lui Dumnezeu reprezintă începutul vieții creștine.

Evanghelia de astăzi este un răspuns la ispitele lui Petru, ale apostolilor și ale noastre: “dacă vrea cineva să vină după mine...să mă urmeze”. A urma pe cineva înseamnă a merge în spatele lui, a urma o cale bătătorită, a căuta pașii celui ce ne precede, chiar dacă urmarea înseamnă cruce, renunțare, suferință. Duminica trecută eram invitați să privim la Fiul Omului înălțat pe Cruce, precum poporul ales privea la șarpele de bronz înălțat de Moise. Priveliștea lui Dumnezeu răstignit pe cruce din iubire pentru noi e menită să ne vindece de veninul minciunii șarpelui care încearcă să ne inoculeze imaginea unui Dumnezeu tiran, gelos și concurent al omului. În același sens, în Isus, suferința și crucile noastre capătă aceeași logică de iubire și de ispășire. Pe urmele Fiului lui Dumnezeu, crucea vieții noastre este eliberată de potențialul distrugător al suferinței surde și se împlinește în înviere și viața veșnică. Pentru aceasta avem de împlinit un pasaj esențial: de la o credință profesată, spusă cu buzele, la una trăită în urmarea Fiului lui Dumnezeu care se traduce prin confruntarea continuă a căilor noastre, a planurilor noastre, cu profețiile pe care Dumnezeu le are despre noi.

Padre Pio obișnuia să spună: “Crucea nu este niciodată fără Cristos și Cristos nu este niciodată fără Cruce”. Să ne aducem aminte acest mare adevăr mai ales în încercările noastre: niciodată abandonați, niciodată singuri!

PS Claudiu,
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla